

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél „ . . . 2 frt 50 kr.
Negyed „ . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Bajai Állami Tantóképeztőben.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Egy kis természettudományi elmélkedés bácskai gazdák és birtokosok részére.

Midőn a Bácskában, vagy még inkább a Bánságban a földbirtokos azt magyarázza, hogy földje merre fekszik: akkor a határban levő egy vagy néhány fától szokta adni a tájékozási irányt. Bizony sok lehet ott a fa, a hol tájékozó gyanánt használhatni. Pedig nem úgy van. No de minek is az a sok fa, hiszen alatta és árnyékában úgy sem igen terem semmi, tehát kárt tesznek csak. De ha hazánk meteorológiai viszonyait tekintjük, láthatni, hogy ezek éppen a földművelők és birtokosok jötevői.

Hazánk minden oldalról nagy hegyekkel van körülvéve, úgy, hogy a közellevő nagyobb vízfelületekből csak is akkor kaphatja az ott nagymennyiségben párolgó vizet, ha ezen párak valamely nagyobb szerű légáram által oly erővel hajttnak, hogy a hegyek által képezet gátot felülhaladják. De ennek következménye soha sem lehet üdítő, csendes és rövidebb ideig tartó esőzés: hanem zivatar, zápor vagy jégeső, mely rendszeren nagyobb károkat szokott tenni, mint a mekkora hasznokat hajt. Az ily szelek pedig rendkívüli időben akkor támadnak, ha a levegő nagyobb szárazföldet fölött jobban átmelegszik, mint a szomszéd vidékeken.

A légkör hőmérséke azonban az illető vidék földrajzi fekvésén kívül főleg a földet borító növényzet minőségétől függ. A növényzet t. i. gyökerei által szívja fel a nedvességet és levellein át

életműködése következtében elpárologtatja. Ezen elpárologtatáshoz annyi meleg szükséges, hogy a növény saját testében ennyit nem fejleszthet, s így kénytelen azt onnan venni, a hol találja. A növényzetet meleg-forrása az őt környező légkör, s innen van, hogy erdőben, vagy annak közel szomszédságában a levegő mindig hűvösebb mint attól távolabbra eső vidékeken.

Ezen elpárologtató víz a magasabb és hidegebb légrétegekben lehül és felhőket képez, melyek ismét esőre, még közönségesen zivatar nélküli esőzésre adnak alkalmat akkor: ha a szomszéd vidékeken a viszonyok ugyanilyenek, tehát főleg, ha a levegő hőmérséke körülbelül egyforma, különösen akkor, ha olyan országról van szó, mely mint éppen hazánk, a szomszédoktól oly hatalmas sánczok által van elválasztva, minők a határunkon levő alpesek és kárpátok, valamint a balkáni hegységek.

Ennek következtében levegőnk égi háboru nélkül igen bajosan kaphat mászonnan nedvességet, mint éppen növényzetünkől, vagy vízfelületeinktől. Ez utóbbit azonban részint gazdasági, részint biztonsági, s egészségügyi szempontból kellett kisebbiteni, minthogy mocsáraink, melyek most már nagyrészt kitünő szántóföldek, a betegségek különböző nemének, különösen a hideglelésnek voltak kifogyhatlan forrásai. Azonban a kiszáritásoknak nem ez volt főoka, hanem jó szántóföldek nyeresége. Ezeket meg is kaptuk, de nincs sok haszon belőlük általában (egy eseteket kivéve) mert ugyancsak nagyobb jövedelemszerzés miatt

ugyanakkor az erdőket és fákat is ki-pusztítottuk oly annyira, hogy némely alföldi megyében napokig mehetünk, míg a falvakon kívül itt-ott egy fát, vagy kis erdőcskét találunk Tisztelet a kivételeknek, de általában így van.

Pedig a fák azok, melyek a föld nedvességét nemcsak a föld felületéről szedik össze, hanem gyökereiket a mélyebb rétegekbe süllyesztvén, az ottani vizet is felszívják s átadják a légkörnek. A fák azonban egyuttal azon növények a melyek a legtöbb vizet párologtatják el s így ezen elgőzölögés által a levegőt leginkább hűtik és párakhal látják el. Ezen egy ok elegendő volna másutt, — a hol nem azt szokták mondani hogy: öregapám se tette és mégis meg élt, hogy minden uton módoz törekezdjünk arra, hogy minél több fát ültessünk. Annál inkább szükség van erre nálunk, mert mint láttuk, esőzéseink szabályozása csak is ily módon volna lehetséges; néha ugyanis igen sokáig kell a hűsítő és termékenyítő esőt várunk, máskor meg egyfolytában annyi jut a javából, hogy még nyár közepén is egyik faluból a másikba való utazás igazán merész vállalat.

A fák azonban még számos más tekintetben is megbecsülhetlen hasznót hajtának, habár közvetlenül a legtöbb esetben nem is vesszük észre. Ők akadályozzák némileg a gyors időváltozást.

Ha t. i. valamely hely jobban melegítetik a nap által, mint szomszédsága: akkor az ott levő levegő jobban kitégűl a nagyobb melegezés következtében, mint a hűvösebb helyeken. Az

ily tágult, kiterjedt levegő azonban könnyebb, mint a hidegebb minék következtében fölemelkedni, melytől a szomszédságból oda feljebb levő foglaltja e' ilyen áramlások néha igen erősek és többnyire hideg szelekek mondatnak, néha azonban csak is a feltűnő hűvösödés folytán érezhetők. Ha ezen áramok általi kiegyenlítés lassabban történik: az ez általi lehűtés sem volna akkora mint így, mert akkor a meleg levegő nem emelkednék oly hamar fel s így jobban jönne érintkezésbe az oda áramló hidegbevel s a különbség is némileg kiegyenlődnék. Hány-szor tapasztallhattuk már, hogy a leg-forróbb nyári időt oly hűvös napok követték, hogy melegebb ruházatot kellett ránk venni, pedig nem tudjuk, miért lett egyszerre olyan hideg? Hogy a kárpátok hidas ormairól a hűvös levegő hozzánk minden akadály nélkül eljuthat, arra persze nem gondolunk. Ha ez már nyáron is legalább kellemetlen, annál nagyobb bajt okozhat tavaszkor.

Hazánk déli határa Velenczével egy szélességben fekszik s ha mi déli-magyarországiak északról valamely magasabb hegység által volnánk védve, a Duna helyett pedig nagyobb viz mosná határunkat: a citrom és narancsfák szabadban is igen szépen diszelegnének s váltakozva olaj- és szelídgesztenyefa erdővel. De hol e védő hegység? Hol e tenger? E hiányt a nagy alföldön az észak felé való minden védelem nélkül már sokszor fájdalmasan éreztük. Tavaszkor a nap sugarai — déli fekvésünkhez képest — a növényzet fejlődé-

TÁRCSA.

D A L O K.

XIX.

A ki így él, mint én élek,
Boldogság annak az élet;
Mosolygova ébred, fekszik,
Bár meddig él, nem öregszik.

De megáldott a jó isten!
Hogy így járjak sok'sa hittem,
Hogy végtelen boldogságom
Itt a földön feltalálom.

Ez a sugár barna kis lány
Tett ilyen boldogot, ugy ám! —
Szeret, csókol, ölelve véd,
Bennem leli minden üdvöt!

XX.

Jöjj szemeimre édes álom,
Szenderítsd el lelkem,
Hogy karjaid közt enyhülést,
S nyugodalmat leljen.

Szüksége van enyhülésre,
Oh, mert sokat szenved,
A midta annyit küzdök
Szent igazság érted.

Kérlelhetlen szíjjal tépnék
Lelkem, oh, de hányan!
Kiknek önző, gaz tettököt
A szemükre hánytam.

A hol lehet bánatnak is,
De nem szemben velem,
Félnek, hogy az igazságot
A fejükhez verem.

Kikaczagom, bár mindenki
Bántson e világon, —
Csak az a kis barna lányka
Szeressen és áldjon!

Lakos Gyula.

Fabriczius ur leánya.

Színmű 4 felvonásban. Irta Wilbrandt Adolf, fordította Dittrő Mór.

Színre kerül Baján Tökés Emília assz. jutalomjátékául.

Nem oly nagy a világ s nem oly kicsiny az emberi szív, hogy ez — ha szeret — amaz magában ne foglalhatná; s lehet-e képzelnünk szebb világot a szív világánál, ha az boldog? — Csak hogy van a mi életünknek egy igen szomorú oldala s ez az, hogy abban semmi sem marad és semmi sem múlik el egészen.

Fabriczius lelke egész hevével szerette nejét s talán forró szerelme okozta, hogy őt még mások gondolatától is féltette s nem is álmodta, hogy ép e féltékenység legyen a daemon, mely éltük csendjét felzavarja, mely boldogságukat romba dönti. A féltékenység, — mely mindig és mindenütt rémeket alkot — elviselhetlenné tette a nő helyzetét s oly erős határozattá érte benne az elválást, hogy azt még picinyke gyermekök — ez erős kapocs — sem akadályozhatta.

Mint az árnyas fa nem sejtí a villámot, mely az égen egy kis felhőben szunnyad s mely néhány perc múlva minden díszét leperzselve ketté hasítja, úgy nyult Fabriczius életébe a sors nejének Idának ez elhatározása által. Küzdött ellene, de ép oly sikertelen volt küzdelme, mint könyörgései; neje elhagyta őt. Egyedül maradt fájdalommal. Iparkodott feledni, szórakozni, — iparkodott jólétet szerzeni, — mind haszlatlan volt; a szívben támadt úrt anyag ki nem töltheti soha! Szerelme menyország volt, melyből kiüzteve szörnyű átkot mondott arra kinai között s ez átkot volt a beköszöntő a menyországából a pokolba. — A szenvedések hatalmas tehetetlenné teszi az ést, így történt nála is; belévetette élte sajkáját kormány vitorla és cél nélkül az élet szennyes hullámaiba . . . Ő és lelke nem járhattak már egy uton . . . elaljasodott. Oh, nem hiszik sokan, mennyire sülyedhetünk, ha szívünk egyetlen vágya megsemmisül s ha utolsó reménye is elhagy. — A mi ezután Fabricziusra várt, az csak a nyomor volt. Igen a nyomor, mely ostarával a kétségbeesésig úzi áldoztat. Nem volt kihez fordulnia, mert az elbukott embernek egymásután mondja fel a szeretetet mindenki: barát, rokon, kedves!

Egy napon az éhség által kényszerítve behatolt egy szobába az ablakon át, hogy az éhhaltól megmentse magát; a szobában aludt egy férfi, ki a zajra felébredt s ki őt megragadva fojtogatni kezdé; Fabriczius kétségbeesésében megölte a férfit, — ezért elfogták s 24 évi fogságra ítélték. Neje, hogy a világ maró nyelvétől meneküljön, kisdédét rokonaira bizta s Reinhold Ida név alatt éne

kesnő lett. Elmúlt a 24 év s ezalatt Ida a dal hatalmával nevet, jólétet biztosított magának; leányát Agathát, ekkor már mint fiatal özeveget Rolf keztyügyarában — mint könyvezetöt — találjuk; így táplálá kicsinyke gyermekét és önmagát. Ida felkeresé leányát Rolfnál, ki régi ismerőse, hogy őt mint társalkodót házához vigye s jóléttel árasztza el, azonban Agatha egy rokonaitól régebben kapott arczképről anyjára ismer Idában s eltasztja az anyát, mint az eltasztá őt kisdéd korában. Rolf, — ki előbb is érdekel viseltetett a szorgalmas, hűséges özevegé iránt — ezt megtudja s ez eseményből megértve a fiatal nő szenvedését, érdekeltsége a legnemesebb rokonszenvvé fejlődött; évi fizetését megjavítá s felajánlta Agathanak az egészségtelen padlásszoba helyett, melyben ez lakott, kényelmes kerti lakházát. — Agatha nem fogadja el, de midőn Rolf halvány kisdédére s annak életére fordítja az anya figyelmét, akkor elfogadja nagyobb bér fizetés mellett.

Ép erről beszélgetnek, midőn belép a színmű főalakja Fabriczius, ki a 24 évi fogság kiszenvéde után Rolfhoz jó, mint „az elbocsátott fegyverczek segélyzős egyet“ ének elnökéhez. Elbeszélte életörténetét, mit Rolf és Agatha részvételt hallgatnak végig. — Rolf pénzzel és jó tanácssal segíti; Fabriczius lelke fáj, mert ekkor érzé leginkább ánczainak súlyát, mikor azok már levették; meghatottságában egy székre rogy, ekkor a mellette lévő szekrényen saját fiatalkori arczképét pillantja meg; meglepetését elrejtve távozik, de mihelyt Agatha egyedül marad, — visszajön, kikérdezi őt az arczkép felől s

sét igen korán ébresztik s midőn felső Magyarországon még járaban fűtenek, nálunk már minden zöldel. Ezenkor rendszeren egy kis légáram, néha alig észlelhető, a föld és növényzet melegkiszáradásával egyetemben oly fagyot idéz elő, mely gazdaközönségünk egész évi reményét is képes tönkre tenni.

A sok vizet kigőzölgető fák épen ennek következtében a levegő gyors átmelegedését akadályozzák s ezzel a távolabb vidékről való légáramok képződését mehezítik. De még saját lombzatuk által mechaikailag is gátolják e gyors kiegyenlítést: tehát a tavaszi fagyok bekövetkezését közvetve is mehezítik.

Hogy a fák, mint minden növény, a levegőt az állatokra nézve javítják, a mennyiben az állatokra használhatlan szénásvat fogyasztják s helyette az életre okvetlenül szükséges élelyt kiválasztják: köztudomású s már újabb időben kellően méltatva is lesz, a mennyiben különösen városokban minden e célra használható hely befásítottatik.

A gazdaközönségre nézve azonban a fa még mint számos madár fészkelési helye is figyelemre méltó. Az éneklő madarak serege, melyek mindannyian leginkább kártékony rovarokból élnek, ezeken szeretnek fészkelni: minden egyes, ilyen madárfészék a fa körüli termőföldre nézve előny, mert ha ezen állatok a szomszédságban találának tápanyagot, bizonyosan nem mennek tovább s így a növényzetünket pusztító rovarok számát csökkentik, a mi nem megvetendő haszon, ha meggondoljuk, hogy ilyen madárpár fiatalaival együtt naponta legalább 50 db. hernyót vagy bogarat fogyaszt. Még nagyobb hasznot hajtanak az apróbb ragadozó madarak, melyek szintén — ha nem zavartatnak — szántóföldek közt levő fákon szeretnek fészkelni és főleg egerekkel táplálkoznak. Egyetlen ölyv pld. naponta legalább 15—20 egert főlemész. Épenséggel meg nem vetendő a fák közvetlen haszna sem: a gyümölcs és a faanyag, melyek közvetlenül is megadják azon termésként, mely a fa helyén termett volna, vagy jobban mondva, úgy sem termett volna, mert az utak mellett ugys mindig annyi hely hever parlagon, hogy azon bőven elérne legalább egy faszor, néha pedig a tulajdonosan széles országutak mellett még kettő is.

Előre tudom, hogy t. olvasónk egy

ellenvetéssel fognak előállani t. i. hogy egyesek hiába ültetnek fikat, mert a közvetett hatást ez által el nem érik, másodsor pedig, hogy nehéz ültetvényeket, sőt majdnem lehetetlen, a gonosz kezektől megóvni. De ezen is lehet segíteni. Meg vagyok győződve, hogy derék és buzgó néptanítóink, ha a községi előljáróságokkal karöltve működnek, e bajt is elhárítják.

Mert a melyik gyermek már maga nevelt föl fát, nehezen fogja a szomszédsága fáradságát tönkre tenni, miután a fák ő maga is szeretni fogja. A fák pusztítását annál inkább fog tartózkodni, ha rajttakapás esetében aránylag nehéz büntetéssel fenytetik a bűnös. Elősegíti a fák óvását még az is, ha fiatal fászkákat vagy egészben ingyen, vagy igen olcsón kaphatja a nép. Az utóbbi előrése szintén lehetséges; ha minden iskolával egy fáskola köttetik össze, melyből azután a község fiatal fakkal bőven ellátható.

(„Ujvidék”)

Színészlet.

Újév napján adatott itt először „Nagyralató” Széghely József legújabb népies színműve. A darab általában véve jó; a népéletből merített események képezik cselekményét; a meggazdagodás szilte képzelmeket tárja fel a darab, kissé azonban túlozva. Sikerült jelenteinek egyike midőn a meggazdagodott s így magát okosnak hitt parasztgazda képviselőjelöltnek csap fel s választóihoz tartott beszédében mindazon idegen szavakat használja, melyeket a lapokból vagy hallás után fejtgyeztet pl. „Kedves polgártársak! Azon leszek, hogy az összes európai államokat tősgyökeres magyarokká germanizáljam!” Sok ily sikerült jelenet van a darabban, melyek különben még bonyodalma is jó, úgy, hogy az érdeklődést függőny utolsó legördüléséig fentartja. A község jól mulatott.

Vasárnap Tóth Ede örökszép népszínműve a „Falu rossza” került színre telt ház előtt, sikerült előadásban.

Hétfőn, január 3-án „Mártha” Flotow operája adatott másodsor ujanon megszámlálható közönség előtt.

Kedden „Törvénytelen fiu” című dráma került színre másodsor.

tik a nagypát. Fabriczius érc-szívét könyekre olvaszták az ártatlan kisdéd szavai... keblére szoritja a gyermeket s a gyermek anyját. A tán még fenmaradt kételyt eloszlatja Reinhold Ida vallomása, ki bevallja, hogy a fegyencz hitese férje s miután leánya e vallomásra hálással felkiált: „anyám!” — bűnbánattal szívében a multért, de gazdagon megjutalmazva a jövőben ez egy szóval; távozik, hogy ne háborítsa a családi csendet, mi Rolf és Agatha egybekelésével beállt s hogy ne zavarja a legboldogabb nagyapó örömét, ki unokáját térdén hímálva, édesepedve lesi le annak ajkáról minden szavát.

Ez a darab meséje dióhéjba szoritva. Az ügyes bonyodalma, a művészi s még is természetességgel festett érzelmek, a hatásos és soha nem túlozó jelenetek, a legkisebb szerepben is az érdekes alakteremtés mind méltán vallanak a szerző mesterkezére, ki nemcsak e művében vívta ki a legszebb elismerést; avagy ki nem hallott már e szerző remek művéről, Dolores című drámájáról? Az ily író méltán érdemelje meg az elismerést, melyet az itt legközelebb színre kerülő „Fabriczius ur leánya” című színdarabjával Bécsben kivívott, hol a burg. színházban gyakori előadása dacára is oly kedvelt műsor darab, hogy ha valaki kedveltjének kellemes meglepetést óhajt szeretni, úgy az illetőnek színházi belépti jegyet küld ajándékba, midőn „Fabriczius ur leánya” című darabot adják.

V—s.

Szardán Hegyi Gyula jutalomjáték-ként „Haláltánc vagy a siron tuli szerelem” című életkép adatott a szinlap szerint „monda után írta Toldy (?)” németből fordította (!) Follinus. — Ha Toldy írta, akkor Follinus nem fordíthatta; mert tudtukkal Toldy németül nem írt, hanem tán Föld — a „Varázs fátyol” szerzője volt e darabnak is szülője, mert nagyon hasonló ahhoz, sőt van néhány ének részlet, mely épen a „Varázs fátyol”-ban is előfordul. A közönség a szakadó eső dacára szép számmal jelent meg s legjobban örült annak, hogy 9 órakor otthon lehetett.

Csütörtökön némi szerepváltozással került itt 3-szor színre „Mukányi” Csiky mulattató vígjátéka nem épen nagyszámú néző közönség előtt.

Aquillo.

Különfélék.

— A nemzeti casino, melynek alapszabályai a bemutatási záradékkal magasabb helyen már el vannak látva — f. év első napján tartott látogatott közgyűléssel nyitotta meg termét mintegy 150 tagjának. A közgyűlés a választmány által előterjesztett költségvetést csekély módosítással magáévá tette s a többi között határozta, hogy szerény kezdettel bár, de azonnal könyvtár alapításához hozzá fog látni. A közgyűlés után tartott társas vacsoránál igen számosan vettek részt s a házi asszony szakácsművészeti ügyessége s a házi ur tisztja jó borai okozták, hogy a jó hangulatban lévő társaság csak későn éjfélt után tudott megválni az erélyesen dolgozó barna művészekről. — A megnyitás óta az egylet helyiségei kivált az esti órákban szép látogatásnak örvendenek és sok intelligens embernek találkozási helyül szolgálnak. — A tagsági díjat a még hátralékos tagok a pénztárnok megbízottjánál, Horák István urnál lefizethetik, hol nevékre kiállított nyugtát készen találának.

— Ipariskola javára bál Már többször indult meg üdvös mozgalom, melynek célja volt Baján kereskedelmi és ipariskolát állítani. Nem a jól akaraton mult, hogy a cél nem lett elérve, hanem az alapkéllék, a pénz hiányán. Az e célra már rendelkezésre álló összeg gyarapítására fog a bajai „ipartársulat” tánczvizgalmat rendezni. Hiszük, hogy a nemes cél támogatása és a hosszú farsangi ivad sokakat fog vonzani a kedves mulatság színhelyére. A meghívó így szól:

— Meghívás a bajai ipartársulat által a Baján felállítandó ipariskola javára 1881. február 1-én a „Bárány” szálloda nagyszobájában tartandó és sorshuzással egybekapcsolt tánczvizgalmra. — Belépti-díj (ingyen sorsjeggyel) előre váltva 60 kr., a pénztárnál 80 kr. — Jegyek előre válthatók: Leopold János, Schnetzer Ferencz, Drescher Gyula és Vanitsek és Kozella urak üzleti helyiségében — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — Kezdet 8 órakor.

† Fábry Jenő helybeli születési és a helybeli főgymnasiumnál majdnem 20 esztendeig működött tanár, ki általános ismerettségnek örvendett t. h. 5-ikén hosszas betegség után kimúlt. Béke poraira!

— Rigyiczai plebánosnak Maison Mihály zombori főgymn. hittanár nevezetett ki. Szívből örülünk, hogy jó barátunk és munkatársunk közelebb lesz hozzánk.

— Tisztújító közgyűlések. A bajai polgári olvasó-egylet f. hó 6-án tartotta tisztújító közgyűlését a következő eredményvel: Elnök Császár Ferencz, alelnök id. Müller János, jegyző Erdélyi Gyula, pénztárnok Koller István,

gazda Frankenberger Ferencz, főkönyvtárnok id. Petrovác István, könyvtárnok Vida Dániel, ügyész Drescher Ede. Választmányi tagok: Berényi Dániel, Kobelrausch Ferencz, Leopold János, dr. Sztruhák István, Zsivánovits Ferencz, Horváth Lajos, Radicsovits Máttyás, Rull András, Vagner Ferencz, Frankenberger Ferencz, Stern Lipót, Kazal János, Nyirati János, Manhold Pál, Langenbacher József, Bajai Péter, Csukás Ferencz, Fábry Lajos, Freidig József, Harikovic István, Horváth József, Király Sándor, Nányaj Lajos, Greiner József. — A bajai ipartársulatnak 1881. január 2-án megtartott tisztújító közgyűlése alkalmával egyhangulag megválasztották: Elnökké: Leopold János; alelnökké: Nányaj Lajos; pénztárnokká: Kraitsy József. Választmányi taggá a kilépett Szauder Flóris helyett Frankenberger Ferencz. Számvizsgálókká: Vanitsek Máttyás, Schnetzer Ferencz, Pintér Ferencz. Gazda lett: Repka Mihály.

— Ugyane gyűlésből választatot egy 3 tagu küldöttség a f. évi január 15-én Szabadkán tartandó „Délmagyar-országi iparos értekezletre.” — A bajai iparos ifjuság betegsegélyző-egyletének 1881. évre megválasztott tisztikara: Elnök Repka Mihály, titkár Gurits Ferencz, pénztárnok Szalay József, ellenőr és gazda Beck Endre, könyvtárnok Secman András, bizottsági tagok Müller Antal, Poth György, Roth N., Gurits Gusztáv, Scherk Lipót, Máttyay N.

— A „Zentai Figyelő” megírta Baja városát, hogy a főispáni beiktatáson mint szülő városa magát nem képviseltette. Ezen megrovást mult számunkban közöltük. A mulasztás azért történt, a „Bajai Közlöny” magyarázata szerint: „hogy a veréltre hivattottak betegsegélyző által gátolva voltak.” Hát ez bizony testimonium paupertatis volna, ha csak egy-két, éppen akkor beteg ember, akadna Baján, ki ily alkalommal küldöttséget vezetni képes. A „Zentai Figyelőre” vonatkozó oldalcsapás tárgy nélküli, mert nevezett lap időközben jobblétre szenderült. De mortuus pedig...

— A jövő heti színházi játékrénd ismét néhány közönségünkre nézve új darabot hoz színre, melyek közönségünk pártoló figyelmét felhívjuk. — Az „Ernani” című nagy opera, Rosen kedvelt színműrő „Ozitromok” című vígjátéka bizonyosan elég nagy vonzeróval fognak birni. — Csütörtökön Tóth Ede s Emilia jutalmára a szokásos eljárástól eltérőleg nem csak új, hanem valóban kitűnő színmű kerül színre, melyet nagy hatással adnak első rendű színpadokon. Mind a darab, mind a jutalmazandó művésznő egyaránt megérdemlik a nagyszámú pártolást.

— Tánczvizgalmat rendez január hó 11-én a zombori ifjuság a megyepalota dísztermében egy létesítendő megyei szeretetkőz javára. Fényes anyagi sikert kívánunk!

— Mesterséges méz. Emilitést tettünk már egyszer lapunkban azon hamisításokról, melyeknek, mint a mi olcsón és sokat termelni szerető korunkban a termények leg-többje, újabb időben már a méz is alá van vetve. Mint egy svájci méhészeti lap írja, a hamisítást különösen ez országban útik nagy terjedelemben, mivel a természetes méz nem képes az országnak roppant nagy szükségletét fedezni. E hamisított mézet táblaméznek nevezik, és csupa olyan anyagokból készítik, melyeknek egyike sem került a méhközpüből. Fő szerepet előállításánál a keményítő-szörp és a gyarmat cukor szörp játszik. Az előbbi glucose crystallisée név alatt Franciaországból importálják s a finomabb táblaméz előállítására használják fel, míg a silányabb minőségűnek készítésénél a glucose crystallisét melasse-szal keverik. Víz, lisztet és keményítőt ritkán

kevernek a mesterséges méz közé, mivel ez anyagok könnyen felismerhetők benne.
(Magy. Föld.)

Csarnok.

A mikor én szerettem.

(Kitéptek lapok egy öreg barátom naplójából.)

Teljes pompájában diszlett a természet. A mező zöldelt, s csak itt-ott feltűnő egy-egy virágosa lörte meg kedves zöld színét. Feletem a madárka énekel kedves dalokat, melyek engem boldoggá tettek. A távolban kéklő hogy kellemes benyomást gyakorolt reám. Amott egy kristály tó tűnt szemembe, melyen hattyuk úszkáltak, vigyázva arra, vajjon nem közeledik-e feléjük idegen, nem-e olyan, ki őket kedves szabadságtól s tán életöktől akarja megfosztani? Magam voltam a tó kies partján, de én nem akartam hálómba keríteni őket, mit tán ők is tudtak, mert figyelembe nem vettek, gondolták, hogy én ifjú vagyok, ki élni szeretek, ki szabadságomért inkább életemet adom, ki szintén szeretek vigadni és élvezni, s kinek a szabadság, a szerelem mindenem.

A nap hanyatlóban volt, sugarai már csak itt-ott törték át az erdő lombjait és aranyozák meg a tó partját. Én szorongva várakoztam, mert elmúlt azon idő, melyben ő — az én imádot Leonám jönni ígért, melyben forró csókjait élveztettem.

Bánkódom álltam a parton: néztem a kristály tó alját, hol az apró vízi lények nyüzsgtek. Gondolatim ott jártak a tó sima fenyénén; ott azért, hogy mily édes lenne ott a nyugalom, a béke, hol tán örökre — örökre, — nem! az enyésztig lehetnék, hol megszűnik a kín, a fájdalom és a boldog szerelem. Néztem, mint lehetne hamarabb oda jutni, hogy ne szenvedjek, mert már sokat, nagyon sokat szenvedtem — De mit is beszélek? — Hisz én boldog vagyok! Birom Leonám szerelmét, ki ha kell, önmagát áldozza fel értem, — kinek élete nálam nélkül kín, szenvedés lenne — De ilyet! — Én, a habokba vágnai! — Bohóság! — Hisz én boldog vagyok, olyan, kinek boldogsága tulszárnyalja a képzelet boldogságát, kinek szerelme határtalan! — Ó ugy szeret engem, mint senkit ez ég alatt, sőt imád, bálványoz. — Oh kedves Leonám! te szerelmeddel boldoggá tész engemet, ki eme rajongásában, elragadtatásában a tő fenéken akar nyugalmat lenni, mert azt hiszi, hogy szenved! — Pedig én nem szenvedek, — hanem boldog vagyok, kinek az élet nem teher, de kedves, kinek a szerelem mindene, s kinek te még eme mindennél is több vagy!

De miért maradsz oly sokáig, miért kintasz engem? Hisz tudod, hogy Olivédnek minden perc, melyben téged nem lát-hat egy egész napnak tetszik, — minden fuvalom oly élnélküli, ha nem hallod te is annak lágy suttogását, — a dal elveszti hatását, ha nem a te ajkaidról jön, avagy ha te nem hallod, mert csakis úgy s akkor boldog a téged hön szerető Olivér, ha körödben van, ha egy-egy mézédess csókkal illetet ajkát s ha lágy karjaidnak ölelését érezheti. Oh jőjj! — Hisz amott már a szende hold látszik, hogy lanyha fényével eláraszsa a természetet, a melynek oly csendes és nyugodt, s ünnepélyes csendjét csak az én sóhajim szakítja meg, s kérelmem, mely oda terjed, hogy téged láthassalak, csókoljalak, öleljelek, hogy ezáltal boldog, kimondhatlan boldog legyek.

Ily sóhajok között nyugodott le a nap s kelt fel a hold; — én szenvedni kezdtem, mert ő nem jött.

A tő tükrén rengett a hold, mint a csolnak, melyben a szerelmesek ülnek, kik a hold fényénél vallják meg egymásnak hő szerelmüket, kik csókjaikkal elbűvölik egymást, s így egy önfelét pillanattal, feláldozzák ifjúságok büszkeségét, azután tova rengnek a tő tükrén addig, míg nem az ész, a kebel ezt sugja: „elég már!” — Mindez más nem látja, csak a szende hold, sőt ez is olykor egy felhő algó retőzlik, hogy az ifjakat csak maga az alkotó nagy ur láthassa. — Oh, ha a hold beszélni tudna, mennyit regélhetne a szerelemről, mennyi olyat, mi

nőt a költő merész phantasiája sem közelít meg, mennyi titkot árulhatna el. De ő hallgat, s így milliónyi titok titok marad örökre. A távoli torony harangjai az est beálltát jelezték; ekkor én a határozatlanság netovábbja voltam: egy percben menni, a másikban maradni határoztam azon tudatban, hogy hátha ő, az én angyalkeblű Leonám a mai találkát a hold fénye mellett óhajta megtartani.

Mily boldog voltam akkor, midőn e gondolat lengé át valómat; tulszárnyalja a boldogságom a föld minden képzeltető boldogságát, élvét és gyönyörét s inkább a fensőbb, mennyei boldogság környezett.

Majd, midőn már a hold jó magasan állott, busongni kezdtem Leoná elmaradása felett, könyvek tölttek szemembe, sirtam, mert azt hittem el magammal, hogy lemondott rólam, — meghallotta, hogy szülőim más óhajtanak boldogítóul, s hogy csak rövid napok vannak még hátra az eljegyzéstől. — Ezt, igen ezt kellett meghallania, s ezért nem jő, ezért mondott le rólam; — pedig ő szeret engem lángolóan, lévvel ugy, hogy e kénytelen lemondás híszem drága életébe kerül. — Oh de miért is fogadtam el szülőim ajánlatát, mikor én Elvirát nem szerettem. Én őt teljesen gyűlölöm! Miért mondtam, illetve fogadtam el ez elvet: „Szülőid akarataján engedelmeskedni legfőbb és szent kötelességed, mert ők csakis jót akarnak neked!” — Oh miért — miért? Hisz az nem jóakarát, ha olyan nőt akarnak nékem adni, kit én nem szeretek, kivel boldogtalan leszek, s kit még akkor sem tudnék szeretni, ha a világtól elhagyatva magamra maradnék, s nem volna senki, ki eshetőleges betegségem kínjait csak egy szóval is enyhítene — Nem! én még ekkor sem tudtam szeretni, sőt gyűlölném addig, míg szemem lezáródva és testem kihűlvé lennének, sőt ezt előzőleg is, átkot mondanék rá, mert semmivé, boldogtalaná tette ifju — és agg korom napjait.

Oh kedves Leonám, tudom, szenvedéscid tulszárnyalják az én kínjaimat, — tudom, könyezel, mert azt hiszed, hogy hők szerelmel nem érvényesülhet. — Csalatkozol! — én téged mindennél hőbben, jobban szeretlek. — Tudom, te megbocsátasz nekem, mert arról bizonyosságban vagy, hogy szülőim akarata a tervelt házasság, s arról is, hogy én téged az erőszakolt, leendő menyasszonyomnál jobban, a rajongásig szeretlek! Oh jőjj! — jőjj! — megszegem a fenti elvet és téged foglalk boldogítani, habár ekkor szülőim áldása helyett átok és megvetés kísér utainkon, életünkben!

Mig én így sóhajtoztam, a templom harangjai éjfélt kongtak; minden csendes volt, s mindenki nyugodott, csak én nem. Majd elmerültem a hold szemlézésébe, — majd láttam, — véltém látni, kitért karokkal jött fel, — később Elvira alakja tűnt fel képzeletemben, ki szintén öleli karjait nyujtotta felém, de én visszautasítam azokat. — Azután ismét az elébbi gondolatok tölték be valómat s én a fájdalomtól elviselni nem bírva egy kínos sóhaj után a tőba vettem magamat azon tudatban, hogy ott megszűnik minden: a szerelem, a boldogság és fájdalom.

A tő mintha nem akart volna magába fogadni, úgy hányt fel, de én teljesen megfeszített erővel törekedtem a sima fenékre, hol oly édes lesz a hosszú, örök álom.

Ily küzködésem között, midőn már többször érinték lábaim a talajt, egy szivrendítő sikoly hatolt füleimbe, ezt követőleg pedig a következők szavak: „Olivér! Leonád jő!” — Ekkor meg én óhajtottam szabadulni a habok közül, de lehetetlen volt. Kértem a mindenség alkotóját, mentsen meg. Hasztalan; — még néhány perc s én örökre megszűnök földnek lenni, akkor, midőn azt ölelném, csókolhatnám, kinek nem bírhatása tudatában vettem magamat a habokba; kinek általam hitt elhaló szerelme vezérelt ama gondolatra, hogy szakítsak a világgal. — „Leonám jőjj! Haljunk együtt!” kiáltám, de alig hangzottak el eme szavaim, már is egy kéz szoritást éreztem karomon.

Leoná volt. Utánam jött, hogy megmentsen. Megfeszíttem teljes erőmet s uszni kezdtem, de lehetetlen volt, mert tagjaim

megdermedtek s csak ajkam volt az egyedüli, mely még rebbeghet „Leonám! élj azon tudatban, hogy azért vágytam e hab sirba, mert azt véltém, hogy lemondott rólam, s azt, hogy tudomásodra jött, miszerint pár nap mulva más nővel kell eljegyzést tartanom!” — Leoná ekkor ismét egy sikolyt hallatott és elmerült örökre — örökre, én pedig ezalatt a partot elérve elhatároztam utána menni, hogy legyünk egymásé a sirban, ha az életben nem lehetünk.

Ujból a habokba vettem magamat s már elis értem az óhajtot feneket, midőn szobámba fivérem jött kezében pénzügyminiszteri fogalmazóvá kinevező okmányával s engem felébresztett.

Azóta tizenöt év futott el feletem, s az akkori ifjúból ma egy komoly, már öreggedni kezdő ember lett, ki egyszer szeretett életében s akkor is álomban. — Lehet, hogy az álom-szerelme szenvedéscid riasztottak vissza az élet-szerelmtől, mert biz én még életemben nem szerettem senkit, s nem is óhajtok, mert hátha az álom-szerelme végéhez lesz hasonló a való szerelem, már pedig azt nem óhajtom. Azért megelőgsem én azzal, ha arra gondolok, hogy mikor én szerettem, akkor épen aludtam.

Dreiziger Kálmán.

Színházi játékvend.

Vasárnap, jan. 9-én	Szőkött katona népszimű bérl. 15. sz.
Hétlőn, „ 10-én	rendes helyárrakkal Kís doktor bérl. 16. sz.
Kedden, „ 11-én	Szirmányé Teréz ass. újonnan szerződött tag első felléptével itt először Czltromok vigjáték bérl. 17. sz.
Szerdán, „ 12-én	3 pár czipő életkép dalokkal bérl. 18. sz.
Csütörtök, „ 13-án	Tökés Emília ass. jutalomjátékául itt 1-ór

Fabrizius ur leánya Wilbradt kitűnő szimű. Péntek, jan. 14-én s z ű n e t. Szombat, „ 15-én Faust vagy az ördög ezimborája látványos vig operette — bérl. 19. sz. Vasárnap, „ 16-án Pletyka padmulató népszimű.

Szerkesztői sürgöny.

A quillo urnak. Zsebben összerizott ökömiatt, még ha az ember róla tudással bír is — nem szokás nyilvánosan haragudni.

H. K. urnak: „A nászéj.” A mit közöl, magában véve s a valóságához képest igen kevés s bárki olvashatja pirulás nélkül. Azonban fölszigazná a fantasiát és sok agglégynek vagy vén hajadonnak nyugtalanságot okozza, azért: fódje a titok homálya a papirkosárban.

Az első es. klr.

DUNA GÖZHAJÓZÁSI TÁRSULAT
Pósta- és személyszállító hajóinak
MENETRENDJE.
Pósthajómenetek:
Bajáról Budapestre: csütörtök és vasárnap kivéve tével naponkint reggeli 6 és fél órakor.
Bajáról Orsovára vasárnap és szerdán 6 órakor
Személyszállítóhajómenetek:
Bajáról Budapestre: naponkint d. u. 4 órakor
Bajáról Mohácsra: „ „ esti 6 „

Üzleti tudósítás.

Baján, 1880. január 8-án.

Buza	10.80
Zab	5.15
Bab	8.—
Árpa	6.—
Rozs	9.60
Köles	5.20
Kukorica	4.50

Az árak 100 kilogr. után.

Felelős szerkesztő: **Dr. BARTSCH SAMU.**

Különlegességek.
MÜLLER J. L.,
ezelött
VADÁSZ FERENCZ öv. utoda illatszerárából
„A VIRÁGKIRÁLYNÉHOZ” BUDAPESTEN:
Főüzlet. IV. koronaherzeg-utoza | Fiókiüzlet:
2. szám (Párisi-ház.) | váozi-utoza II-dik szám.
POUDRE DE SERAIL.
Blahe né Luize művésznő kedvencz arczpora.
Ezen arczpor, egyinilag tökéletesítő, minden ártalmas szerkefél mentes és oly kitűnő illatszá-
gokat központosít, hogy minden addig a világ és helylőn készített porokat sokszorosan felülmúlja; nagy-
mérvű fedezere az arczot az időjárás kellemetlen befolyásától megóvja, az arcznak és a testnekem ifju és
lornészetes szinestet kölcsönöz, ugy, hogy a legelsőben szem sem képes a por rajta észrevenni. **POUDRE**
DE SERAIL ára 1 nagy doboz 1 frt, kis doboz 80 kr.
CREME POMPADOUR. Az illatszer terén jelentékeny párisi kitűnősegek-
kel való összekötésben fölmoz sikerült a világ-
hírű és fölötté batás „Crema Pompadour”-t
e azon szer, melylyel a hírneves Pom-
padour asszony egész agg koráig fonn tudat tartani csodaszépégét, s nélkül, hogy az egészének artit el-
volna; azért nem mulasztatom el a tisztelt helyvilágnak azt a leghatallandóbb ajánlani. E kitűnő
szer jóval fölülm minden eldigi e nemű gyártmányt. A **Crema Pompadour** mindig este és reg-
gel alkalmazandó; rákecsik egy nagyot szom vázozódrakára, s azazt arczat, mellüket és kar-
jaitk bedörzölve óvazán át le nem tölörlik. Reggel elegendő a mutélet csak az arczon végzeni s
csak egy óra mulva megtöri. Az arczot azután le lehet hntani a „Poudre Serail”-al. — Egy tőgyé
ára 1 frt 80 kr.
IXIA LYS. Ezen új illatszer kedves illata és kiváló tartóssága ált al a le-
kütőbbnek és legünnömábnak ajánlható. Egy üveg ára 1 frt
80 kr. és 3 frt.
EAU DE SERAIL. Legünnömab és legkellemesebb illat, termék illatozádra. Ezen kitűnő esszencia
különböző jó illatu keleti növényből készül. — Egy üveg 1 frt.
PATE DENTIFRICE GLYCERIN. (Fogpép.) A glycerin hatályságát Dr. Boyman
Lutton pedig a torok kizárása által. Erek a leghősi károsító; selyeket a fogszitő és opu-
riáló szer kitűnő hatása névze nyujtja. Ezen fogszappan sokkal ajánlatosabb szer bármely fog-
porral; hatása egyrészt a gyöngéd bedörzölésben nyútkozik, mely egy légy kéfé segítségével eszközöl-
hető, másrészt pedig helyi hatályságában rejlik. — A glycerin nem tartalmaz sem savanyt, sem luga-
szest, fehéredt tészt, s egyáltalán annyit, hogy csomóznak arczon, megkötözzék a bőrölök. Én megővja
a fogakat; ellit a fogszappannal, mely okozója olaj feljutásnak, melynek a fogaknak szak-
tak tulajdonsái. E szer ep egészében tartja a szájat, ellit annak kellemetlen szagát, mely We-
nyos tapasztorkból, hibás fogaktól és szivartól ered. — Egy szincze Ára 1 frt.
ELIXIR GLYCERINE dentifrice pour la Bouche. (Szájvíz.) Ezen szer azon erővel
bír, hogy megakad-
lyozza és meggyógyítja a fogszájokait, pírósán és hűden tartja a fogszat a glycerinpasszával való
együttös alkalmazás által. Ez az esszencia egy külön fogszappan, mely aszankvül üdév és helye-
mese tészt a lökölletet. — Egy üveg 1 frt.
VERMEILLINI FOGPOR. Az eddigtek közt a legkitűnőbbnek ajánlható, minthogy a legelsőbb
mennyiség megtartja erjét és illatát, továbbá ártalmas vegyü-
let azáltal és ennek folytónas használatai a fogakat és fogszat minden fájdalom és romlásról meg-
óvja. — 1 doboz 80 kr.
Dr. HEIDER'S FOGPOR. 1 nagy doboz. 50 kr.
SAVON GUIMAUVE (Zájs-gyökér-szappan), midőn ezen kitűnő társasági szappan has-
ználatai az arcz- és kézbezt tisztítja,
ezeket egyzesemind minden bőrkünnöknél megóvja. — Ára 1 doboznak 50 kr. 8 dr. 2 frt 80 kr.
Mindazon vegykészítemények valódi minőségben készötek a francia
fellátásnál továbbá az ország minden jelentékeny gyógyszer-
szerekben. Minden egyes valódi gyártmányt a jelen bejegyzést védjegy-
gyel van ellátva.
Legnagyobb válasszék valódi francia és angol illatsze-
rek és pipezárakban a legelsőbb gyári áron.
Videki megrendelések utánvét molett pontosan eszököztönek.
Arjegyzések kívánatra ingyen és bérmenten.

I G É R V É N Y E K.

Huzás már január 1. és 15-én.

HITEL-SORSJEGYEKRE | **BÉCSI SORSJEGYEKRE** | **TISZAI SORSJEGYEKRE**
 csak 5 frt. | csak 2 1/2 frt. | csak 2 1/2 frt.

már bélyeggel együtt. Mindhárom csak 9 forint
sorsjegyek részletfizetésre.

Salzburgi sorsjegyek eladom 2 frtos 15 havi részletre, főnyeremény 20,000 frt évenként 2 huzás.
Insbrucki sorsjegyek eladom 10 havi részletfizetésre, csak 3 frtjával, főnyeremény 30,000 frt, évenként huzás.
Krakói sorsjegyek eladom 4 havi részletfizetésre csak 2 frtjával, főnyeremény 20,000 frt, évenként 3 huzás.
Hitel sorsjegyek eladom 21 havi részletfizetésre csak 10 frtjával, főnyeremény 200,000 frt, évenként 4 huzás.
Bécsi sorsjegyek eladom 25 havi részletfizetésre csak 5 forintjával, főnyeremény 200,000 frt, évenként 4 huzás.

Tiszavölgyi sorsjegyek eladom 25 havi részletfizetésre csak 5 frtjával, főnyeremény 100,000 frt, évenként 3 huzás.
Braunschweigi sorsjegyek eladom 10 havi részletfizetésre, csak 5 frtjával, évenként 6 huzás. főnyeremény 240,000 V. B. mark aranyban.
Szászmeiningeni sorsjegyek eladom 11 havi részletfizetésre csak 2 frtjával főnyeremény 12,000 frt o. é. évenként 6 huzás

Az első részlet lefizetése után a sorsjegy azonnal a vevő tulajdonát képezi, s az illető már a legközelebbi huzásnál január hóban valamennyi nyereményre egyedül játszik,

LÓRY J. bank- és váltóüzlete Budapest, hatvani-utca 17. szám.

Figyelemreméltó mellékkereset.

Minden rangu egyénnek üzletem képviselője által nagyobb mérvű províziót szerezhet.

Előfizetési felhívás.

1880. október 1-én egy egész évi előfizetést nyitottunk a

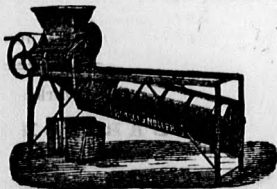
„MAGYAR MERCUR“-ra

mely magyar-német szövegben havonként 2-szer jelenik meg és pedig közvetlen minden jelentékenyebb huzás után, könnyen érthető és czélszerű tabellás áttekintéssel, közli a hiteles huzási jegyzéket, továbbá a hátralékokat t. i. a kisorsolt, de még át nem vett nyereményeket ennél fogva a sorsjegy birtok sokra nézve nélkülözhetetlen közöny. — Előfizetési ár bérmentesen hához küldve vagy a posta útján egy egész évre csak 2 frt.

A „MAGYAR MERCUR“ kiadóhivatala hatvani-utca 7. szám Budapesten.

Minden kiállításon az első érdem emmel kitüntetve.

Ezüstérem Páris 1878.

BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-lemez gyára
 Budapest

a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.

Trieur hengereket malmok számára.

Koptatókat,

Szelelő rostákat,

Szitákat és rostákat cséplőgépek számára.

11. évfolyam.

11. évfolyam.

MERCUR

HITELES SORSOLÁSI ÉRTESÍTŐJE

osztrák magyar és külföldi sorsjegyek, kisorsolható állam- és magán-kötvények, vasutak-gőzhajó- és ipar-részvények, elsőbbségi kötvények, záloglevelek stb. meg Folyóirat bank-, pénzügyi- és vasuti-ügyekben.

1881. január 1-ével új egész évi előfizetést nyitunk a

—TIZENEGYEDIK—ÉVFOLYAMRA.

A **MERCUR** magyar-német szöveggel 3—4-szer jelenik meg minden hónapban szükség esetén azonban többször is és pedig minden jelentékenyebb huzás után; tartalmazza könnyen érthető rövidséggel, czélszerű és lajstromi áttekintéssel hiteles sorsolási jegyzéket valamint a **hátralékokat** azaz a kisorsolt de még fel nem vett nyereményeket, ennél fogva értékpapírral bíró közönségnek egy nélkülözhetetlen közöny.

Előfizetési ára bérmentve a hához hordva vagy postán küldve **egész évre csak 2 frt.**

A **MERCUR** kiadóhivatala **Budapest**en Dorottya-utca 12.

Van szerencsék az előfizetésre megkívánunk és kérjük a címeket tisztán kiírni valamint az utolsó posta-állomás megjelölését is. — Az összeg beküldése legczélszerűbben és legelőcsöbben postautalvánnyal eszközölhető.

Nincs többé köhögés!!

Egger-féle mellpasztillák.

Legkellemesebb, legbiztosabb gyógyszer **köhögés, rekedtség, torokbajok** és mindenemü nyákba-jok ellen. Eredeti dobozokban 25 kr. — 50 kr.

Egger-féle GILISZTA-CHOKOLÁDÉ

Igen kellemes szer gilisztában szenvedő gyermekeknek, valamint felnőtteknél is eredeti táblácskákban minden nagyobb gyógyszerárban kapható.

Szétküldés pontosan utánvét mellett a készítő által naponta.

— Kevesebb mint 1 frt értékű mennyiség nem küldik.

Egger A.

Budapest, Erzsébet tér 9. szám.

Kapható **Baján**: Pollerman Bertalan, Bozsek József és Sárkány L. gyógyszerész uraknál.

Zombor: Weidinger A. S. kereskedő urnál.

Ujvidék: Grossinger gyógyszerész urnál.

Zenta: Heiszler F. gyógyszerész urnál

4°/_o-os TISZAVÖLGYI SORSJEGYEK.

ÉVENKINT 3 HUZÁSSAL.

Főnyeremény 100,000 forint stb.

Adó- s bélyegmentes, legközelebbi huzás már

1881. január 15-én a legjobb s legsolidabb tőkeelhelyezésekre alkalmas.

Ezek pontosan a mindenkori napiárfolyam szerint kaphatók

FUCHS I.,

magyar királyi udvari váltónál **BUDAPESTEN**, Deák Ferencz-utca.